

XXXXV.

Betræknings

over

Forflag til Straffelov for Krigsmagten.

(Afgiven af det af Landstinget nedsatte Udvalg den 20de April 1881).

Det er, som bekendt, iaar den 6te Gang siden den konstitutionelle Forfatnings Indførelse her i Landet, at der foreligger Rigsdagen Udkaft til en ny militær Straffelov. Allerede heri er der et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om Erkjendelsen af den Nødvendighed at faae den hidtil dels for Hæren, dels for Flaaden gjældende Strafferet, der hviler paa de aldeles forældede og især for Hæren ved en Mængde specielle Bestemmelser i Enkelthederne modificerede Krigsartikler, afløst ved en Straffelov, der er affattet i Overensstemmelse med Krigsmagtens Forhold og Løb i Nutiden.

Erkjendelsen af denne Nødvendighed gaar da ogsaa langt tilbage i Tiden. Allerede den kongelige Befaling af 8de Januar 1808, som autoriserede den danske Oversættelse af Kong Kristian den 5tes Krigsartikelsbrev for Landmagten af 9de Mars 1683, udtaler sig om „Udarbejdelsen af andre med Tidens Aand mere overensstemmende Krigsartikler“ som et Arbejde, der blot er fæilet i Bero, indtil Landets almindelige Straffelovgivning er reformeret. Og i Slutningen af Cnevælbens Tid optog Regjeringen Forarbejderne til en ny Straffelov for Hæren.

Allerede 1850, Aaret efter Grundlovens Indførelse, og paany 1851 kunde derfor Regjeringen forelægge Rigsdagen et Udkaft til en ny Straffelov for Armeen, et Udkaft, der er at betragte som det egentlige Grundlag for alle de senere fremsatte Forflag til militære Straffelove. At Sagen ikke dengang blev ført igjennem, havde vel sin Grund dels i de daværende almindelige statsretlige Forhold, dels i den samme Hindring, som allerede 1808 havde hæmmet den paatænkte Kodifikation, af de militære Straffebestemmelser, den nemlig, at en

Reform af den borgerlige Straffelovgivning betragtedes som en nødvendig Forudsætning, men ikke var gennemført endnu, hvad der, som bekendt, først skete ved Loven af 10de Februar 1866.

Efterat den nye borgerlige Straffelov var givet og Hærens Ordning var fastslaaet ved Loven af 6te Juli 1867, optog Regjeringen Sagen paany og forelagde 1870 i Landstinget et Forflag til Straffelov for Hæren, hvilket dog ikke naaede længere end til 2den Behandling, efter som Thinget i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling udtalte Ønsket om, at den for Hæren tilsigtede Reform maatte komme til at omfatte ogsaa Flaaden, saaledes, at der enten blev forelagt en for Land- og Sømagt fælles Straffelov, eller, hvis dette skulde findes ugjærligt, samtidig indbragtes Forflag til en Straffelov for hvert af Værnene.

Dette Ønske efterkom Regjeringen allerede det følgende Aar, 1871, ved at forelægge et Forflag til en fælles Straffelov for Hær og Flaade. Dette gennemgik samtlige Stadier i Landstinget, hvor det var forelagt, men naaede i Folkethinget ikke længere end til 2den Behandling, idet Thinget opstillede Fordringer fornemmelig i Henseende til de i Lovforslaget optagne Arter af Straffe, som Regjeringen ikke trostede sig til at gaa ind paa.

Sagen hvilede nu nogle Aar, indtil den samme Krigs- og Marineminister (Haffner), som havde bragt den frem baade 1870 og 1871, med usvækket Interesse for dette vigtige Spørgsmaal bragte det frem for tredje Gang ved i Rigsdagsamlingen 1876—77 paany at forelægge et Forflag til en Straffelov for Krigsmagten, denne Gang i Folke-